

Péter Márta

kérdés

*képernyő
hullámzó tömegben
felbukkan, egy
arc tűnik elő
megismered?
kérdesi a hang
mögöttem (nem
tudom, kié). a
képen a
láma
aki
ezekilencszáz-
nyolcvankettőben
nézett rám a
gandanban
és bele-
haltam*

(azóta megszülettem)

(1997. június)

posta

*sok-sok
fehér
boríték*

(2001. november 9.)

éjszakai kert

*éjszakai kert
sok növényvel, fával
inkább mintha erdő
volna. valaki még velem
a hátamon, de súlytalan.
egy fémlap a kezemben
ha sugara valami állatot
rejt elő, láthatom őt is, de
a fény, e valaminek fénye
nem erős, bántó se
talán csak szürkén
dereng, ahogy benne
a futó vadak –
aztán fölemelkedünk
a táj fölé*

(1997. július 30.)

füzet

*valaki egy könyvet
ad kezembe
nem tudom, a
versek alkotója-e
az egyik darabban
látom a nevem
azt hiszem,
az övét is, de a
a sorok
közt fordítva
fejjel lefelé
és jobbról balra
írva*

*(lehet, hogy egyszer
megkerül az
elveszett
füzet –
cyprián
füzete)*

(2002. november 26.)

művelet

*anyu a fogászaton
ül egy székben
az orvos
valami furá nagy
eszközzel (fűrész
talán?) demonstrációs
táncot jár. megré-
műlök, nem akarom
hagyni a beavatkozást
de anyám mondja
kellett! szokatlan
(test)helyzetben
vért is vesznek
tőle, sokat, mintha
lecsapolnák, ám ő
ír, nem figyel a
műveletre.*

*(vérét veszik éppen
de nem figyel rá
nem figyel magára
életpillanata leg-
fontosabbjára
talán jövődő
halálára*

*valami önrontó
-büntető készítés
rajzolta benn' a
halvány mártírt
életszenvet
édes halott
anyukám
ma értem
élted
árát)*

(2005. április 3.)

lábbeli

*ülök a
szabadban
levegősen
kis plédemre
rálép egy figura
furcsállom, zavar is
az alacsony ember-
fiú közelsége.
aztán egy másik kép-
ben mintha ugyanót
látnám, de már nem
több egy méternél
pici lábai egyikén
szokott cipő
a másikon
ortopéd lábbeli.
a szerelmet kereste
de valakik el
akarják
vinni*

*(bal-eset,
aztán műtétek
sora, míg lába
halálig rövidült, s
közben az életét
kereste – a fiú
bátyám volt)*

(2000. december 7.)

múltrepülő

*egy villanás csak
a repülő,
ahogy
velem zuhan,
zuhan
velem a végbe*

(az álomban is
múltként
látom a
képet
a gépet,
látom a
múltamat
akkori jelent)

(2007. január 17.)

nagykerék

lángoló nagykerék
vonul az égen
(balról jobbra)
sokemeletű
házak mögött
látni. mi
egy folyóban
fürdőzünk
sekély a víz
és sokan
vagyunk
figyeljük a
rendkívüli
látványt
aztán az izzó
(már csak izzó)
kerék feltűnik
a vízen is, mintha
kisebb lenne, és
sodrás szerint
halad. fiam
másokkal együtt
oltja, csillapítja
a szerkezet
izzását. végül
üszkös füstölgés
marad a tűzből
talán itt-ott fel-
parázslik még
a fa.

*(egy nyomasztó
lehetőség meg-
szelidül, de
ezért sokan
„oltanak”)*

(2001. december 5.)

lépcső

*keskeny lépcsőn
megyek, egyen-
súlyozok lefelé
nem könnyű
nincs korlát, a
lépcsőn nincs
mit megragadni
csak úr van
nagy tér*

*(bizonytalan volt
az élet akkor
úr és üresség
tudatlan tudása)*

(2001. október 3.)

kötél

*egyszál valamin
függök
fejjel lefelé
talán kötél a
semmiből
kötél a
semmiben
iszonyú térben
alattam vagy
ötven méter
sándor hangját
hallom (de*

*nem látom őt)
azt mondja, hogy
tarts ki, de segíteni
nem tud, s azt sem
tudja, meddig
kellene
kitartanom*

*fárasztó
bizonytalan
állapot*

*(és
három
hónap
múlva ment
is, vége volt.
hát vele addig
kellett ki-
tartanom)*

(2003. február 11.)